

[Alfred Jensen.]

vi ledighedstal, der ikke ligger under det arbejdsløshedstal, som Marius Sørensen her har nævnt, og det vil altså sige, at problemet har været der de sidste tre år. Årsagen kan heller ikke søges i, at kommunerne ikke har interesseret sig for sådanne opgaver; det har de i allerhøjeste grad. Allerede under besættelsen syslede man jo netop med beskæftigelsesforanstaltninger, hvis en arbejdsløshed efter krigen skulle sætte ind i unormalt stort omfang, og der er udarbejdet planer i stor stil.

Når spørgsmålet af de arbejdsløse rejses rundt i kommunerne, skydes ansvaret over på staten. Jeg er ikke i stand til at afgøre, hvem der har ansvaret for, at beskæftigelsen ikke kommer i gang, men man må jo nok spørge: når der ligger udarbejdede planer og ansøgninger hos regeringen, når vi har et arbejdsløshedstal, der alene for arbejdsmændenes vedkommende er 80 000, hvorfor sætter man så ikke noget mere arbejde i gang? Regner man med, at hundrede tusinde er ingen ledighed, eller som formanden for De samvirkende Fagforbund, hr. Eiler Jensen, udtrykte sig i fjor: det er ikke nogen katastrofe?

Vi har den opfattelse, at det er en katastrofe for de hundrede tusindes hjem, og det er en katastrofe for samfundet, at man må lade hundrede tusinde gå uden beskæftigelse. Jeg vil ikke sige, at arbejdsløsheden ikke kan være større; det må den jo være, for når der alene af arbejdsmænd går 80 000 ledige, må der vel også komme ledige til fra andre fag, specielt sæsonfagene, og det vil altså sige, at vi har en ledighed af så stort omfang, at vi skal tilbage til mellemkrigstiden for at finde noget tilsvarende, den tid, da man virkelig satte beskæftigelsesforanstaltninger i gang. Jeg mener, man må vise denne side af sagen større opmærksomhed, og det er vel ikke uden grund, man spørger, hvorfor der ikke er gjort noget for at skaffe arbejde til disse 20 000—30 000, som Aarhus-borgmesteren taler om.

Hvad nu angår den hjælp, som her foreslås, har der også i dag været gisnet om, hvad årsagen til den kan være. Jeg hørte det ærede medlem hr. Sønderup tale om, at der skal være kommunevalg, og at dette skulle være årsagen til, at der fremsættes et forslag om brændselshjælp. Ja, man kan vel ikke se bort fra, at kommunevalget har en vis indflydelse, men afgørende for lovforslagets fremsættelse er det ingenlunde. Vi har så tit stået i en sådan situation, ikke alene med ordinære, men også ekstraordinære vanskeligheder for de arbejdsløse,

uden at man skred til sådanne foranstaltninger, som her foreslås. Nej, det afgørende i denne situation er, at de arbejdsløse har ladet røre på sig, har ladet høre fra sig, har rejst spørgsmålet dels om beskæftigelse, dels om brændselshjælp og dels om dækning for de prisstigninger, der har fundet sted. Den bevægelse blandt de arbejdsløse, vi har set i denne vinter, er så stor, som den nogen- sinde har været i Danmark; vi skal helt tilbage til første verdenskrig for at finde noget tilsvarende. Og det er ikke underligt, for de forhold, hvorunder de arbejdsløse lever, er af en sådan karakter, at den enkelte ikke kan klare sine forpligtelser med de penge, der stilles til rådighed for ham. Man kan altså fastslå, at det er de arbejdsløses bevægelse, som har bragt de herrer i regeringen og i de forskellige partier til at forstå, at situationen er så alvorlig, at der må gøres noget.

Så er spørgsmålet, om det, der her foreslås, er tilstrækkeligt. Forslaget handler jo om brændselshjælp og ikke om noget som helst andet, tager altså ikke sigte på at give de arbejdsløse dækning for de prisstigninger, som har fundet sted på andre områder, prisstigninger, som de ikke har fået nogen som helst dækning for i deres almindelige understøttelse. Men når man ser på selve brændselshjælpsforslaget, er der en iøjnefaldende forskel på det, som her foreslås, og det, der ydes på anden måde. Jeg tænker for det første på det, man yder i henhold til folkeforsikringsloven, hvor man giver forsørgere en brændselshjælp på 18 hl for hele vinteren, og jeg tænker på, hvad man i kommunerne har besluttet sig til at yde de arbejdsløse i denne vinter, nemlig 3 hl pr. måned. For det beløb, ministeren her foreslår ydet, gældende for fire måneder, vil der jo kun kunne købes 6—7 hl, altså halvdelen af det, kommunerne har tænkt sig at give.

Jeg er vel klar over, at den mand, der er arbejdsløs, og som kun lige runder de 40 dages ledighed, får en brændselshjælp, der så nogenlunde svarer til den, som kommunerne yder, og den, som de gamle og invaliderne får i henhold til folkeforsikringsloven. Men den mand, der kommer til at gå ledig ikke alene fra 1. december og samtlige dage indtil 31. marts, men har haft ledighed forud i oktober og november, får også kun de 6—7 hl. Kan det være rimeligt, at man ikke har opmærksomheden henvendt på denne forskel? Kan det være rimeligt, at den mand, som måske har haft ledighed helt hen i sommermånederne, ikke skal have mere brændselshjælp end ham, der